Hegē. ¶ Cū accedētis ad mensam. donec īde surgatis. qd' vob' secūdū
ꝗsuetudinē legūt. sīne tumultu et
contēcione audītē. ne sōle vobis
fauces sumāt abū: ſz et aures esu
riant verbū dei. De esurie vbi
dei. Vicesimū septimū. Capl'm.
Illi esuriūt ubū dei: qui desiderant
illud audire. ſMulti sacrā lcōnē
audiūt: qui ab ipā lcōne vacui
recedūt. Nullū ibi affectū habēt:
nullū sāporē sentiūt. ¶ Quitquid
audiūt: facile amittūt. Judiciū
est illis audire: qd' audiūt. ¶ Quo
gtra scp̄tū est. Bti qui esuriūt et
sitiūt iusticiā: qm ipi saturabūt.
Ideo saturabūt: qa prig esurierūt.
Esuriēdo em̄ efficiūt hō digng: ut pg
modū saturetur. Primū g̃ debemg
cor nrm̄ ꝓpare ad esuriendū et de
sideradū verbū dei: et tūc adeūt
diuina grā q̃ nos itg pfudat. et
dulcedīne atq̃ sāpore spiritali ꝛficiat: ut delectet nos cātare. q̃ dul
cia fauciblz meis eloquia tua. sup
mel ori meo. Et bonū mihi lex
oris tui: sup milia auri et argēti.
Nō solū igit̄ debemg esse ptōtes
mense corpalis. ſz etiam celestis:
nec tm̄ sumē cibū corpis: ſz et aīe.
Et q̃to melior est aīa q̃ corpus:
tāto amplig delcāre nos debent a
limēta aīe q̃ corpis. ¶ Quocūcūq̃ di
uina scp̄tura nobis legūt. a' expōit'
cogitare debemg qz esu spiritalis ē.
q̃ a deo nob' mittitur. ad reficēda
corda nrā ne deficiamg i via: ad
roborādos nos gtra tēptacionē
diabōli et pricula huig seculi. Ta
lem cibū oportet nos ꝛcessanter
esurire. atq̃ i mēte iugit̄ retinē:
ut possimg dicē cū ꝓpha. ſIn cor
de meo abscondi eloquia tua: ut
nō peccē tibi. ¶ Qui i corde suo sacz
eloquiū abscōdit: vitalis ei cibus
est aīe. quia morte id est a pcō
defendit: et ipsū ad vitā eternā
pducit. ſSā quid de ifirmis subiū
gat audiamg. ¶ Qui ifm̄i sūt et
pstina ꝗsuetudīe si aliū tractant
de iuncta: nō debet alis molestū
esse. nec iustū videri eis. quos fec.
aliqua ꝗsuetudo fortiores.
Qui sām sūt nō ꝗtristentur
si nfm̄i: misericordiis tractēt.
xxvm. Capl'm.
Et si dicat fortiores nō debēt
ꝗtristari: si ifirmos vident
misericordiis tractari. Immo fortiores sūt. et i se debēt abstinēcie
seuare rigorē. et aliorū ibecillitatē
equanimit̄ portare p ꝓpassionē.
¶ Nec illos felicores putēt. qa
sumūt qd' non sumūt ipi: ſz sibi po
tius gratulēt. quia valēt. qd' nō
valent illi. De abstinēcia et
sobrietate. xxix. Capl'm.
Melig est em̄ abstinē. q̃ sumē.
Nā illud vtutis ē: hoc ifirmitatis. Gratulari sibi quisq̃ de
bet. qui dono diuine grē tā sāg
est. et validg ut possit sufficē cōtra
obg alior. et poto: qui mihi deli
catū fuit. mihi supfluū. ¶ Qto
em̄ quisq̃ ntiug appetit. q̃to ar
ciūs viuit: tāto beatior existit.
Arta em̄ et angusta ē via: que
ducit ad vitā. Gaudeat g̃: qui
pt̄ pte viuē ꝓpter xpm̄. Parta ei
vita occidit vitā. libidinem ex
tīguit. Virtutes nutrit. aīm̄ robo
rat: mentē ad celestia sublevat.
Hē. ¶ Et si eis qui venerūt ex mori
bz delicaciorib̄z ad mōstlū. aliqd
alimētorz. vestimētorz. opimētorz
ve dat. qd' alis fortioribz et ideo
felicioribz nō dat? cogitare debēt
quibz nō datur: q̃tū de sua stl'ari
vita illi ad istā destenderit: q̃ib̄
vsq̃z ad aliorz q̃ sūt corpe fimiores.
frugalitatē. puenire nō potuerit.
Qz toleradi sūt qui minog pnt.
Tricesimū. Capl'm.
Quare g̃ debēt cogitare? Ha
lucet ut ex rōe i cognoscāt:
quia iustū est ut hij qui plg desēde
rūt. plg accipiāt. Et cū hi iustū
esse ꝗgnouerūt: nō velint omēs
accipe. qd' paucos accipe viderūt.
Tolerandi em̄ sūt. qui minog pnt.
Et hoc est qd' subiūgit. ¶ Nec de
bent velle omēs. qd' paucos videt
amplig. nō quia honorāt. ſz quia
tolerant accipe: ne ꝗtīgat detes
tanda p̄situs: ut i monasterio
vbi ꝗtum pnt fūt diuites labo
rosi. fiat pauper delicatus.
Nec pauperes i monasterio delicate
viuant: xxx. Capitulum.
Quidē quippe detestabile est.
ut ibi fiat paup delicatus:
vbi fieri appetit diues laborosus.
id est abstinēs. Qd' tū sepe fieri
videmg in plibz. ajulti em̄ q̃to
nobiliores et delicatiores fuerūt
i seculo: tāto pgmodū abiectius.
et districtiq̃ viuūt i mōstio. Et
plerīq̃ q̃to i seculo abiectiores et
pauperiores fuerūt: tāto plg dēi
te in mōsterio extollēcias et deli
cacōes grūt. Hz sicut diximg val
de detestabile et puerilē est. ibi
paupem delicias quas ante non
habuit grē: vbi diues p amore
dei abstinēdo nitit laborare. ſIlle
seruit vētri: iste spū. ſIlle p latā
et spaciosā viā tendit ad penā:
iste p artā et ārgustā tendit ad
glām. Hēst. ¶ Hanc q̃admodū
egrotantes necesse hīt minog acci
pe ne ꝗuent: et ita pg egritudinē
sic tractādi sūt ut cacig retrahant:
ecā si de hūilima pauptate sēl
venerūt: tamq̃ hoc illis ꝗtulerit
recensio egritudō: qd' diuitibus
anterior ꝗsuetudo. De misericor
dia infirmis ꝓpendēda. xxxi. mp.
Sunt quedā egritudines. in
quibz si cibg sumit̄: non ad
iuuat ſz ꝗnat. Et tūc necesse hīt
egrotantes minog accipe: ne gra
uent. Exposita ar egritudine:
sic tractādi sūt ut cacig retrahant.
Et i hac recreacōe fīm. nō debet
esse acceptio pōnaz: nō debz gtēp
mi hūilima pauptas. i hīs q̃ pos
tulat. humana necessitas: cū hoc eis
tribuat recens egritudo qd' diuitibus
anterior ꝗsuetudo. ¶ Qui em̄ misericors
est i alīū: deq misericors est i pōm̄.
Bti ipe ait. Bti misericordes: qm
ipi miam ꝗsequūt. Bti ꝗz iohānes
ait. ¶ Qui viderit fratrē suū necesse
hē. et clauserit viscera sua sup eū:
quō caritas pōs est i eo? Si g̃ mi
tate pōs volumg hē: debemg i fīi
bus mīe opa exercere. Qd' cū agimg.
illi pcul dubio deseruimg: qui el̄ōs
suis dōūg est i iudicio. ſIn fīm̄g fīi:
et visitastis me. Esuriui: et dedistis
mi mādūcare. ¶ Quibz merces
mor rependit: cū dicit. Ꝓcipite
regnū: qd' vobis patū est ab ori
gine mūdi. Cū q̃ fīibz nrīs ꝓpt̄
deseruimg deū: ipm̄ regnū celorū
acquirimg. Et si opa sūt tūsitoria:
mīces manet eterna. ¶ Hōd cum
vires pstinas repauerūt: redeat
ad feliciorē ꝗsuetudīnē suam.
De felici consuetudine. Tricesimū
tertium Capl'm.
Felix ꝗsuetudo est abstinere.
ſFelix ꝗsuetudo est corpg suū
castigare: atq̃z i seruitutē redigē.
ſFelix ꝗsuetudo est: carnalia desi
deria q̃ militant adusq̃ aīam ab
scindere. ¶ Cū famulos dei tā
to ꝗplig decet. q̃to minog indiget:
ne cibi eos teneat voluptas aut
vegetatos. quos necessitas leuat.
ifirmos. De vicio gule restīgē
do. xxxiiij Cap.
Ad leuandā ēd. xxxiiij Cap.
infirmitatē: necessariū est cu
ram carnis agere. ¶ Cū vide lz
caro pg q̃ vegetata fuit. optet
eandem carnis curā resecare: ne
famulos dei teneat voluptas ci
bi: ne seruiat gule. q̃ debent aīe
seruire. ¶ Qto g̃ minog indigent.
tāto amplig decet ne cibi eos vo
luptas teneat: ne gule vicium.
aīe virtutē tollat. ſNullg palmā